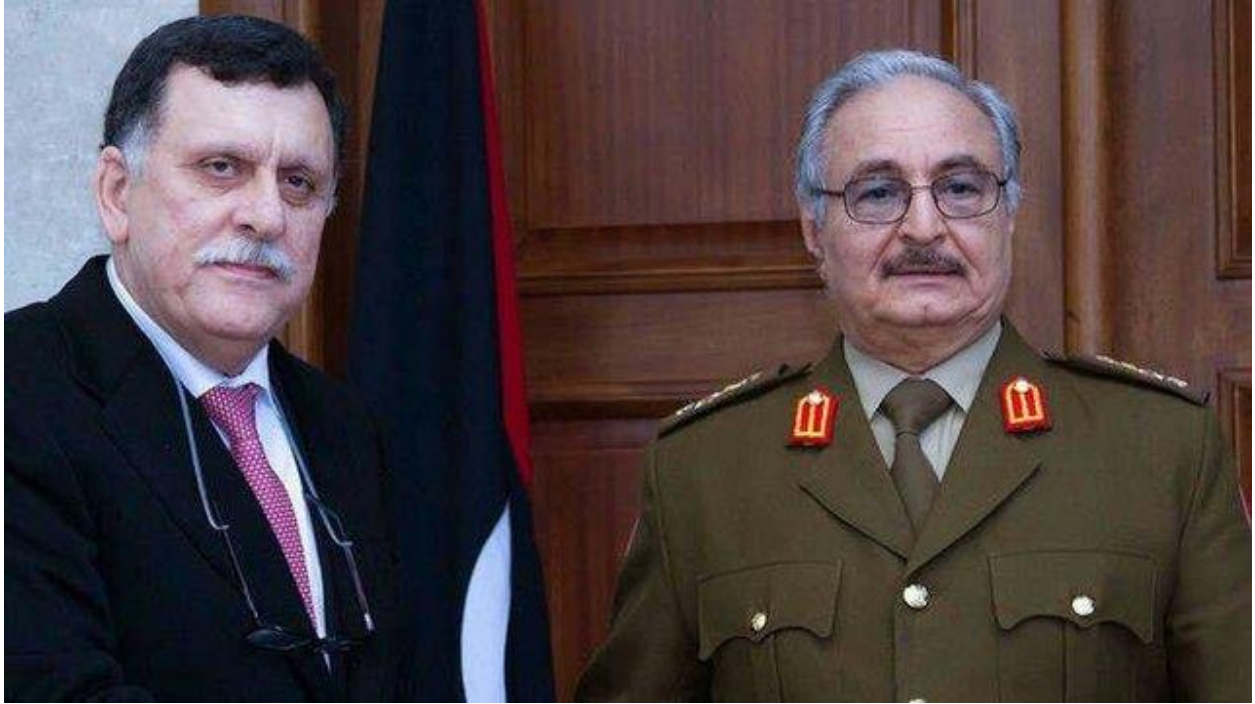

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

په لېبیا کې وروستي پرمختگونه

(ژباړه)

پوښتنه:

په دې وروستيو کې د حفر د ځواکونو او په السراج پورې مربوطو ډلو تر منځ سختې نښتې شوي، چې له يوه لوري سره د امريکا او له بل لوري سره د اروپا ملاتړ دی. د حفر ځواکونو اوسمهال د پلازمېنې طرابلس پر لور بريدونه پيل کړي دي. ايا حفر او د هغه تر شا ولاړه امريکا په اوس وخت کې د طرابلس لاندې کول شوني گڼي؟ د دوی تر منځ د شخړو د ډېرېدو لامل څه و؟ نو بيا په طرابلس کې د فايز السراج له حکومت څخه د ترکيې په څه مانا؟ ايا په لېبیا کې د روسيې مداخله رښتيا ده او که يوازې د وېرولو لپاره پلمه ده؟ د لېبیا د ناوړين په اړه د المان له لوري رابلل شوي له برلين کنفرانس څخه څه تمه کېدای شي؟

خواب:

د دې لپاره چې د پورتنیو پوښتنو خواب څرگند شي، نو لاندې ټکو ته اشاره کوو:

لومړی: لیبیا له هغې وروسته د دوو اړخونو تر اغېز لاندې راغله، چې امریکا په دې وتوانېدله، ترڅو خپل لاسپوڅی حفر د دغه هېواد په ناورین کې د یوه غښتلي نظامي اړخ په توګه رامخې ته کړي. هغه سیمې چې د امریکا د لاسپوڅي تر لاس لاندې دي، د هغه واک پرې چلېږي او د لیبیا پر پاتې برخه د بریتانیا او نورې اروپا د لاسپوڅو حکومت چلېږي. کله چې امریکا د خپل لاسپوڅي حفر پوڅي ملاتړ زیات کړ، په تېره بیا د مصر په وسیله، نو په لیبیا کې د ده نفوذ د یو ځواک په توګه را څرګند شو او دا حقیقت هغه مهال ښکاره شو، چې حفر په سهیلي لیبیا کې خپل وروستي بریدونه وکړل. د اروپا اغېز راکم شو، په ځانګړي ډول کله چې د حفر ځواکونو د ۲۰۱۹م کال د اپرېل په لومړیو کې پر طرابلس بریدونه پیل کړل. حفر او د هغه تر شا امریکا غواړي چې په طرابلس کې د اروپایي ملاتړي السراج پر حکومت فشار راولي، ترڅو په دې ډول د لیبیا په سیاسي خبرواترو کې غوښنه برخه ځانته رابېله کړي. بل اړخ ته حفر پر طرابلس د ۲۰۱۹م د اپرېل د پیل له بریدونو وړاندې په جنوب کې د الجزایر له کړکېچ څخه په ګټې اخیستنې سره سیمې په خپل واک کې راوستلې؛ نو په دې سره حفر ځانته د پښو تکیه کولو ځای پیدا کړ. امریکا په طرابلس کې په رسمیت پېژندل شوي حکومت د اغېز کمولو په موخه له حفر سره د رسمي دولت د یوه چارواکي په څېر په ښکاره توګه اړیکه ټینګه کړه «د امریکا ولسمشر له حفر سره تلفوني خبرې وکړې». (سکای نیوز عربي، ۲۰۱۹/۰۴/۱۹).

دویم: اروپا ونه شو کړلی، چې د لیبیا د ستونزې لپاره له سیاسي حل پرته بله لار ومومي؛ نو په همدې ډول د المان د لومړۍ وزیرې انګیلا مرکل په نوبت او بلنه د لیبیا د ناورین د ختمېدو په موخه په برلین کې یو نړیوال کنفرانس راوبلل شو. دغه نوبت ته یې کومه ځانګړې نېټه ونه ټاکله. «د المان په پلازمېنه برلین کې د ترسره کېدونکي کنفرانس کره نېټه لا تر اوسه نه ده څرګنده». (المان رڼ، ۲۰۱۹/۱۲/۱۲). د ځینو ناتایید شوو رپوټونو له مخې دا کنفرانس به د دغې میاشتې په پای کې جوړ شي. البته دا هغه څه دي چې اروپا غوښتل او د اوو پرمختللو هېوادونو له غوندې وړاندې یې لا پلان ورته جوړ کړی و. «د اوو سترو صنعتي هېوادونو ډلې د لیبیا د ناورین په تړاو د یوه نړیوال کنفرانس د جوړېدو غږ کړی دی. دغې ډلې د خپلې وروستۍ ناستې په پای کې چې د فرانسې په بیاریتېز ښار کې وه، له ټولو ښکېلو اړخونو او سیمه ایزو ځواکونو څخه وغوښتل، چې په دغه کنفرانس کې ګډون وکړي». (القدس العربي ۲۰۱۹/۸/۲۶). اروپایي هېوادونه د برلین کنفرانس د ځانو

لپاره د هېلو یو څرک گڼي، ترڅو په لېبیا کې د خپل اغېز د ساتلو لپاره د خپلو لاسپوڅو واک وغځوي. «السراج نن په مرکز طرابلس کې د ایټالیا په بهرنیو چارو وزیر لویجی دی میاو ته هرکلی ووايه. نوموړي په خپل هېواد کې د ثبات او امنیت په موخه د ایټالیا له شوو مرستو څخه مننه وکړه. دی میاو څرگنده کړه، چې د لېبیا د ناورین لپاره نظامي حل نشته او د دوی هېواد د اسلام د هغو هڅو ملاتړ کوي، چې دا ناورین د سیاسي خبرو اترو د لارې حل کوي. نوموړي هېله وښودله چې د لېبیا په چارو کې ښکېل اړخونه به د برلین په کنفرانس کې فعاله برخه اخلي.» (عربي انډپنډنټ ۲۰۱۹/۱۲/۱۷)

درېیم: داسې ښکاري چې امریکا په ټینګه هڅه کوي، ترڅو د اروپا له لوري د برلین کنفرانس ناکام کړي؛ په ځانګړي ډول هغه مهال چې د لېبیا لپاره د امریکا خاص استازي د برلین کنفرانس ته شرطونه وړاندې کړل. «د لېبیا لپاره د ملګرو ملتونو استازي غسان سلامه د برلین کنفرانس د تیاریو په درشل کې له دریو شرطو څخه پرده پورته کړه.» نوموړی ټینګار کوي: «په امنیت شورا کې د غړو هېوادونو نظرونه سره ویشل شوي، چې له امله یې د دغه ناورین د ختم په موخه د نوموړي هڅې پټې شوي دي...» (بوابت الوسط ۲۰۱۹/۱۳/۱۱).

د نړیوال استازي له دغه ډول بیان څخه د برلین کنفرانس په اړه د امریکا موقف څرګندېږي او داسې ښکاري چې د کنفرانس د جوړېدو کره نېټه له همدې امله له ستونزو سره مخ ده. په هر حال امریکا په دې قناعت ونه کړ او د لېبیا صحنې ته یې دوه نوي لوبغاړي (روسیه او ترکیه) وروپېژندل، چې په دې سره یې د لېبیا په اړه سیمه ییز او نړیوال نظرونه وویشل شول. وړاندې تر دې چې د برلین کنفرانس جوړ شي، د لېبیا صحنې ته د ترکیې او روسیې په وروپېژندل کېدو سره یې د اروپا هڅې پټې کړې او په ورته وخت کې یې دا هم وښودل، چې اروپا له امریکا سره په حلاله کې کلیدي لوبغاړی نه دی؛ بلکې ترکیه او روسیه هم برخه پکې لري، چې په دې سره د اروپا رول کمزوری کېږي. بیا هم دا تمه کېږي؛ که چېرې دا کنفرانس جوړ شي، پایله به یې داسې نه وي لکه اروپا یې چې غواړي. اروپا هڅه کوي امریکایي اړخ قانع کړي، ترڅو له دغه کنفرانس څخه خپل ملاتړ اعلان کړي او په هر ډول چې کېږي برخه پکې واخلي. اروپایي چارواکي هڅه کوي، چې له برلین کنفرانس څخه د امریکا په ملاتړ سره امریکا یو ډول وشرموي. «د المان د بهرنیو چارو وزیر ماس په یوه خبري کنفرانس کې له خپل ایټالوي سیال لویجی دی میاو سره په ګډه څرګنده کړه، چې امریکا د برلین کنفرانس ته ډېره لېواله ده او دغه هېواد به له خپل نفوذ څخه په ګټې اخیستنې سره دا کنفرانس بریالی کړي.» (عین لیبیا، ۲۰۱۹/۱۱/۱۰). البته دا اعلان د امریکا له لوري نه و. د امریکا لپاره مهمه دا ده چې پر لېبیا خپل دقیق څار وساتي. په برلین کې د کنفرانس لپاره له ترتیباتي غونډې وروسته د لېبیا لپاره د امریکا سفیر ریچارد نورلاند د

۲۰۱۹م کال د نومبر په ۱۷مه الجزایر ته سفر وکړ. البته سفیر په کنفرانس کې د برخی اخیستو په موخه دعوت شوی نه و. سفیر د الجزایر د بهرنیو چارو له وزیر بوقادوم سره ولیدل. (القدس العربي، ۲۰۱۹/۲/۱۱). له دې ښکاري چې امریکا الجزایر له پامه نه غورځوي او په لیبیا کې د حفر په خلاف د الجزایر له لاسوهنې ډارېږي.

څلورم: دا چې امریکا څه ډول د لیبیا صحنې ته د ترکیې او روسیې په ورپېژندلو سره د لوبې قطعې سره ګډې کړې، ترڅو لومړی یې د اروپا او بیا د السراج د موقفونه کمزوره کړي، په لاندې ټکو کې ورته اشاره کوو:

الف: امریکا روسیې ته د شنه خراغ په لگولو سره دغه هېواد ته اجازه ورکړه، چې د حفر په ملاتړ په لیبیا کې لاسوهنه وکړي. له همدې امله د روسیې امنیتي کمپنۍ «واګنر ګروپ» په لیبیا کې راڅرګنده شوه او دا روسیې کمپنۍ دا امریکا د بدنامې او مجرمې ډلې «بلک واټر» سیاله ډله ده، چې په عراق کې یې فعالیت کاوه. داسې ښکاري چې امریکا روسیه دې ته هڅولې ترڅو «واګنر ګروپ» په لیبیا کې د حفر ملاتړ ته ولېږي. دا شخصي امنیتي کمپنۍ په پرمختللو روسي نظامي وسلو سمباله ده؛ لکه د الوتکو د جام کېدو سیستمونه، چې په دې وسیله سره د حفر تله د خپل مخالف پر وړاندې درنوي. دا کمپنۍ پوتین ته ډېره نږدې ده او د بهرنیو نظامي قراردادونو له لارې پیسې ګټي. د روسیې ولسمشر پوتین ومنله چې د امریکا غوښتنې یې منلې او ویې ویل: «روسیه له حفر او د السراج له حکومت سره په تماس کې ده.» (روسیه ټوډې، ۲۰۱۹/۱۹/۱۲). په ورته وخت کې امریکا له حفر څخه ملاتړ کوي: «سپینې ماڼۍ ویلي چې ترمپ له تروریزم سره د مبارزې په لار کې د فیلډ مارشال حفر رول ستایلی دی او ډېره خوښه ده چې نوموړې د لیبیا د نفتو سرچینې خوندي ساتلي دي.» (دویچ ویله، ۲۰۱۹/۱۱/۲۴). امریکا غواړي داسې وښيي، چې لیبیا د روسیې او د دوی تر منځ د جګړې ډګر دی. د دویچ زیاته کړه، جرمني خبري اژانس د ۲۰۱۹م کال د نومبر په ۲۴مه د امریکا د حکومتي ادارو یوه اعلامیه خپره کړه: «موږ د لیبیا د ځمکنی حاکمیت او خپلواکۍ ملاتړ کوو او د روسیې هغه هڅې غندو، چې د لیبیا د ولس د غوښتنو خلاف دي.»

ب: د ترکیې اړخ، د لیبیا په ناورین کې د ترکیې رول خورا بارز او جوت دی. «د ترکیې ولسمشر اردوغان او د لیبیا لومړي وزیر فایز السراج د ۲۰۱۹م کال د نومبر په ۲۷مه یو هوکړه لیک لاسلیک کړ، چې له مخې به یې انقره له طرابلس سره امنیتي او نظامي همکاري کوي او سمندري سیمې به معلوموي.» اردوغان په خپلو څرګندونو کې خبریالانو ته وویل: «مصر په لیبیا کې څه کوي؟ د ابوظبی دولت په لیبیا کې څه کوي؟» اردوغان د روسیې د رول په اړه وویل: «د یوې ډلې په وسیله چې واګنر نومېږي، هغوی په څرګند ډول په لیبیا کې د

حفتر د کرایي اجیرانو په توگه چارې پر مخ بیایي او تاسې پوهېږئ چې د دې ډلې مالي ملاتړ څوک کوي؟» نوموړي همدا راز وویل: «همدا حقیقت دی او زموږ لپاره به دا صحیح نه وي چې د دغه هرڅه پر وړاندې غلي پاتې شو. موږ تر خپله وسه هڅه کړې او خپلو هڅو ته به ادامه ورکوو.» (الجزیره نټ، ۲۰۱۹/۱۲/۲۰). په پایله کې د ترکیې پارلمان د اردوغان پروژه تصویب کړه: «د ترکیې پارلمان د ۳۲۵ موافقو او ۱۸۴ مخالفو رایو په نظر کې نیولو سره تایید کړه، چې د فایز السراج په مشرۍ د طرابلس د هغه حکومت په ملاتړ دې ترکیې پوځیان لېبیا ته واستول شي، چې ملگرو ملتونو په رسمیت پېژندلی دی.» دا حکم انقري ته اجازه ورکوي چې په رسمیت پېژندل شوي حکومت ته غیر نظامي پوځیان د مشوره ورکونکو او روزونکو په توگه ولېږي، ترڅو په طرابلس کې د خلیفه حفتر په خلاف جگړه کې مرسته وکړي. (بي بي سي عربي، ۲۰۲۰/۰۱/۰۲).

پنځم: په لېبیا کې د ترکیې د ورگډې څخه د امریکا موخه دا نه ده، چې دغه هېواد دې د فایز السراج ملاتړ وکړي، لکه څنګه چې اردوغان اعلان وکړ؛ بلکې په دې سره روان حالات لا پېچلي کوي او امریکا پکې ځایي، سیمه ییز او نړیوال اهداف لري، چې ځینې یې په لاندې ډول دي:

۱- په ځایي کچه، ځینې وسله والې ډلې چې ځانونو ته "منځلاري اسلامپال" وایي، د السراج حکومت په اډانه کې شته او ترکیې له خپلې پوځي بنسټلټیا څخه مخکې له هغوی سره تماسونه لرل او اوس د ترکیې لپاره اسانه ده چې یادې ډلې د مرګ کومې ته ور تېل وهي، لکه څرنګه چې په سوریه کې له خپلو وفادارو ډلو سره ورته چلند وکړ او سیمه ییز مجرم بشار ته په واک کې ورکړه. له همدې امله ترکیه په لېبیا کې داسې جگړه مخ ته وړي چې وفادارې ډلې سره وویشي او د حفتر پر وړاندې د السراج حکومت کمزوری کړي. السراج باید پوه شي چې اردوغان د امریکایي گټو پر مدار څرخي او د ده د ملاتړ لپاره نه دی بنسټل شوی، خو د دې لپاره چې هغه تېرباسي او د حفتر تله درنده کړي، نو د یادو وسله والو ډلو د کمزورولو په فکر کې دی، ترڅو مهمې سیمې د هغوی له لاسه ووزي، لکه څرنګه چې یې په سوریه کې ورته چاره ترسره کړه. که څه هم السراج له اروپا سره په همېرغۍ هڅه کوي، چې له ترکیې سره د نژدېوالي له لارې امریکا وشموي او اردوغان د خپل حکومت ملاتړ ته اړ کړي، لکه یو په رسمیت پېژندل شوی حکومت چې له بل هر هیواد څخه د مرستې غوښتلو حق لري. اروپا پر ترکیه باندې د پوځي بنسټلټیا له امله سختې نیوکې کوي او امریکا او مصر هم د ترکیې بنسټلټیا غندي. السراج او تر شا یې اروپا هیله لري چې توندې نیوکې او شورماشور به امریکا وهڅوي، چې د حفتر او مصر فشارونه پر السراج راکم کړي.

۲- په سیمه ییزه کچه، د ترکیې د پوځي بنسټلټیا له امله اوس مصر کولای شي په داسې حال کې د حفتر ملاتړ وکړي، چې الجزایر د خپلو کورنیو ستونزو له امله د السراج د حکومت ملاتړ نشي کولی. مصر ښایي نیغ په

نیغه خپل ځواکونه لېبیا ته ولېږي، په داسې حال کې چې د السراج له حکومت څخه د ترکیې ملاتړ نمایشي دی، نه اصلي؛ لکه له خپلو وفادارو سوري وسله والو ډلو سره و. څرنگه چې ترکیه له لېبیا څخه لېږي ده او هلته د هغې اهداف لاسته راوړل کومه مانا نه لري او د خبرو اترو څخه هدف دا دی چې ترکیه لېبیايي ځواکونه په خپل ولکه کې راولي، خو په بدل کې به یې ترکیې ته د سوريې په څېر له زیان (سراب) پرته بل څه په لاس ور نه شي.

۳- په نړیواله کچه، د ترکیې پوځي بنکېلتیا د لېبیا سیمه د روسیې او ترکیې ترمنځ د کشمکش او لېوالتیا په ډگر بدله کړې او اوس د دغه کار پیل دی. اردوغان په لېبیا کې د روسیې پوځي حضور وغنده او روسیې د ترکیې له پوځي بنکېلتیا سره مخالفت څرگند کړ. له یادو اعلامیو وروسته نورې داسې اعلامیې راغلې چې په لېبیا کې د ترکیې او روسیې ترمنځ د هوکړو په تړاو وې. په لېبیا کې دغه وروستي پرمختګونه له هغو دسیسو سره بشپړ ورته والی لري، چې ترکیې له روسیې سره یو ځای د سوريې په حالاتو کې ترسره کړل.

۴- اردوغان غواړي چې د السراج له حکومت سره له گازو او نفتو څخه د گټې اخستنې او موندنې په تړاو هوکړه لاسلیک کړي او په دې پلمه خپل ولس تېرباسي. د ترکیې د انرژۍ وزیر فتح دومینز وویل: «کله چې د انقري او طرابلس د حکومت ترمنځ هوکړه وشي او په ملگرو ملتونو کې ثبت شي، نو ترکیه به په سیمه کې د گازو او تېلو په سپرلو او تولیدولو پیل وکړي.» نوموړي بیا زیاته کړه: «زه فکر کوم چې مور به د ۲۰۲۰م کال په لومړیو میاشتو کې یاده پروسه پیل کړو.» (رویتیر، ۱۹/۱۲/۱۸). داسې ښکاري چې اردوغان ته د تېرايستلو یو موکه په لاس ورغلې، چې گواکي د ده پوځي بنکېلتیا هلته د گازو او تېلو لټه ده. له همدې امله ده هوکړه لاسلیک کړه، داسې یو اقدام چې نوموړي څه موده مخکې د مدیترانې سمندرګي ۱۰۰ کیلومتره ژور د اناتولي په ایالت کې د ۲۰۱۸م کال له اکتوبر میاشتې راهیسې د گازو په لټه کې و، چې هغه هڅه یې بیا ناکامه شوه. د ترکیې د انرژۍ وزیر ومنله، چې ترکیه د تېلو او گازو د سپرولو په موخه کیندنې نه کوي، که څه هم چې بېرې یې د همدې موخې لپاره لېږلې دي. دی اوس غواړي چې له همدې لارې خپل ولس تېرباسي، چې د ترکیې پوځي بنکېلتیا گواکي د گازو او تېلو موندنې دي او په دې سره د ترکیې گټې خوندي کېږي، په داسې حال کې چې دی په لېبیا کې د امریکا لپاره دغه دوه مخی رول لوبوي.

شپږم: د طرابلس د جگړې د حل په تړاو په ورستیو میاشتو کې ځینو لاملونو د حفره پله درنده کړه:

۱- هغه گډه وډه صحنه چې امریکا د اروپا پر وړاندې جوړه کړې ده، هلته یې ترکیه او روسیه ښکېلې کړې. د مصر رول یې پیاوړی کړ، لکه پاس مو چې یادونه وکړه. په دې سره حفره چې تش په نامه د لېبیا د ملي پوځ مشر دی، په طرابلس کې پوځي عملیاتو ته زور ورکړ. نوموړي د پنجشنبې په ماښام د ډسمبر پر ۱۲ مه د

غوڅې جگړې د پيل او د طرابلس لور ته د پرمختگ اعلان وکړ، په دې سره يې مخکښو قطعاتو ته د جگړه بيزو مقرارتو د مراعتولو امر ورکړ. حفر په پوځي جامو کې د يوې تلویزيونې وينا له لارې ټولو پوځي قطعاتو ته د پوځي جامو په تن کولو دستور ورکړ. ده زياته کړه: «موږ غوڅه جگړه کوو او د پلازمېنې د زړه لور ته ځو...» (دويچ ويله المان، ۱۹/۱۲/۲۰۱۲). اوس په پوځي عملياتو کې ډېروالی راغلی دی.

۲- د روسيې د ښکېلتيا په تړاو په ځانگړي ډول له حفر څخه د روسيې د واگنر پوځي قطعي ملاتړ، په داسې حال کې چې امريکا روسيې ته د ښکېلتيا او د خپل لاسپوځي حفر د ملاتړ شين څراغ ورکړ. واگنر هغه قراردادي پوځي قطعه ده چې په پرمختللو روسي وسلو لکه د الوتنې د بندولو په سيستمونو سمبال ده، چې د يادې قطعي ملاتړ حفر ته پر خپلو مخالفينو باندې لوی لاس ورکوي. روسي ولسمشر پوتين ومنله چې د امريکا غوښتنو ته ځواب وايي. ده زياته کړه: «روسيې له حفر او د السراج له حکومت سره اړيکې لري...» (روسيه ټوډي، ۱۹/۱۲/۲۰۱۹).

۳- په لېبيا کې د ترکي ښکېلتيا په تړاو، هلته گڼې وسله والې ډلې د السراج حکومت په اډانه کې شته چې ځانونو ته "منځلاري اسلامپال" وايي او له پوځي ښکېلتيا مخکې ترکيې له هغوی سره اړيکې لرلې او د ترکيې لپاره اسانه ده چې يادې ډلې د مرگ کومې ته تېل وهي، لکه څرنگه چې ترکيې له خپلو وفادارو ډلو سره په سوريه کې ورته کار ترسره کړ، چې په پايله کې گڼې سيمې په سوريه کې مجرم بشار ته وسپارلې. له همدې امله د ترکيې جگړه په لېبيا کې د دې لپاره ده چې هغې ته وفادارې ډلې له جگړې لاس واخلي او د السراج حکومت د حفر پر وړاندې کمزوری کړي. دا يو اړخ دی، له بل لوري د ترکيې پوځي ښکېلتيا په لېبيا کې د دې لپاره وه، چې مصر خپله پټه کړې پوځي ښکېلتيا په څرگند ډول اعلان کړي.

۴- د ترکيې او روسيې تر منځ د چل ول په تړاو، لکه څرنگه چې په ظاهره ترکيه د السراج له حکومت څخه ملاتړ کوي، نو ځکه اردوغان پر روسيې د حفر د ملاتړ له امله نيوکه وکړه. ده وويل: «د واگنر قطعه په لېبيا د حفر کرايي اجيران دي. تاسو پوهېږئ چې د دې قطعي لگښت څوک ورکوي؟» ده زياته کړه: «مسله همدغه ده، دا سمه نه ده چې موږ د دې ټولو پر وړاندې غلي پاتې شو. موږ تر اوسه خپله اعظمي هڅه کړې ده او همدا ډول به دوام ورکوو...» (الجزيره نيت، ۱۹/۱۲/۲۰۲۰). دوي ورځې وروسته ده له پوتين سره د ليدو کتو اعلان وکړ. ده او پوتين يو دوه کسيز هيت وټاکه، چې په لېبيا کې د ورستيو پرمختياوو جاج واخلي او د دواړو هېوادونو چارواکي به ژر يو له بل سره يوه ناسته ولري... (ترکيې اين ټي وي، ۱۹/۱۲/۲۰۱۸). اوسنی حالت هم له هغه حالت سره ورته دی، چې اردوغان له روسي چارواکو سره کتلي وو او همکاري يې ورسره کړې وه- هغه روسيه چې د سوريې پر خلکو شپه او ورځ بمونه غورځوي او دی همدارنگه په ورته وخت کې دوه مخيتوب کوي چې گواکي دی د سوريې د خلکو او هلته وسله والو ډلو ملاتړی دی. دواړه لوري هلته لوبه مخ ته وړي او فکر کوي

چې خلک نه پرې پوهېږي؛ په داسې حال کې چې د دوی لوبه افشا شوې ده. الجزیره نیټ د ۲۰۱۹م کال د ډسمبر په ۲۰مه د ایټالوي کورېر ډیلا سیرا وپیانې په حواله راپور ورکړ: «لېبیا د ترکیې-روسیې د لوبې په ډگر بدله شوې او د دواړو لورو ترمنځ یوه هوکړه شته، چې په تور سمندرګي کې به پلې شي او دوی چمتو دي چې د سوریې د سولې تجربه په لېبیا کې هم تکرار کړي.» د ترکیې-روسیې چل ول د حفر کار اسانه او لا نور چټکوي.

د یادو څلورو لاملونه له امله د حفر دریځ پیاوړی شو او په طرابلس کې یې جګړو ته زور ورکړ او دغه کار دی نور هم وهڅاوه. البته یاد څلور لاملونه د امریکا له لوري د حفر د ملاتړ لپاره رامنځته شول. د السراج په تړاو باید ووايو چې له شک پرته اروپا په ځانګړي ډول برتانیه، فرانسه او ایټالیا د هغه ملاتړ کوي. د وسله والو ډلو په ځانګړي ډول د میسورت جنګیالو پر ثبات او ټینګوالي سربېره، د بهرنیو لاسوهنو دوام او پر طرابلس پوځي فشار او د السراج له حکومت څخه د وسله والو ملاتړو بېلولو مانا دا ده، چې د اروپا اغېز په لېبیا کې نور په لړزېدو دی. په لېبیا کې د اروپا او برتانیې د سیاسي فضا حاکمیت سربېره دوی د خپل نفوذ په ساتلو کې پاتې راغلل. په ځانګړي ډول وروسته له هغې چې امریکا خپلې د لوبې قطعې په ډگر کې د روسیې او ترکیې په ښکېلولو سره واچولې. یعنې په لېبیا کې ورستیو پېښو او موندنو ته په کتو د اروپایي اغېز بېرته ستونول ستونزمن دي. که څه هم په نږدې راتلونکي کې له پوځي لارې د لېبیا کړکېچ حلول ناشونی دی، نو له همدې امله ښایي سیاسي حللارې ته مخه کړي او جوړجاړی چې د پانګوالی نظام یوه ارزښت دی، غوره کړي. البته پوځي موازنې ته په کتو د ګڼو سیاسي لاسته راوړنو په نظر کې نیولو سره په اوس وخت کې د حفر یعنې امریکا پله درنه ده.

اووم: په پایله کې ویلای شو چې دا ډېره دردناکه ده، چې اسلامي نړۍ د کافرو ښکېلاکګرو د جګړې په ډگر اوښتې ده. له مور څخه د یوې وسیلې په توګه د خپلو او خپلو خلکو د ګټو د ساتلو لپاره کار اخلي او په اسلامي هېوادونو کې کفارو ته د حکامو وفاداري د خپلو ناوړه چوکيو د ساتلو په موخه ده، چې له لاسه یې ور نه کړي. یاد مشران نه پوهېږي چې غوره پایله د رښتینو کسانو، اسلام او مسلمانانو په برخه کېدونکې ده او بیا به دوی پښېمانه وي او هغه وخت به پښېمانۍ هېڅ ګټه ونه کړي.

﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾

ژباړه: نوته به هغه کسان وینې چې د هغوی په زړونو کې ناروغي ده، چې له دوی سره منډې وهي او دوی وایي: موږ وېرېږو (له دې څخه) چې موږ ته څه مصیبت راورسي، نو زه چې الله سبحانه و تعالی به فتحه راولي یا به له خپلې خوا څخه کوم بل حکم راولي؛ نو دوی به په هغو خبرو پنبېمانه شي، خپلو نفسونو کې یې پټې ساتلې وي.

۱۴۴۱ هـ.ق، د جمادى الاول ۱۱ مه

۲۰۲۰ م، د جنوري ۶ مه